

КНИГОЗБІРНЯ І НАРОДОЗНАВСТВО

Де наші корені? Чиї ми діти? Скільки нас у світі? Ці питання дуже важливі. Адже знання свого родоводу, історичних та культурних надбань предків необхідні молодому поколінню для піднесення національної самосвідомості. Коли наш народ прагне створити свою власну, міцну, самостійну державу, то повинен знати, як в минулому її будували наші предки, чим жили, про що думали, де помилялися, що творили, який вклад вносили в загальнолюдський розвиток.

Діти і молодь — це майбутні господарі країни. Тому бібліотеки району зосереджують свою увагу на популяризації народознавства серед основних наших читачів — дітей.

Заслугує уваги робота центральної районної бібліотеки для дітей в Гощі. Її працівники Г. В. Лаповець, Л. Є. Негодюк, О. П. Наумець, використовуючи різні форми і методи роботи, систематично ведуть пропаганду народознавчих, краєзнавчих та українознавчих питань серед юних читачів.

До послуг дітей постійнодіюча народознавча виставка, яка під впливом бібліотекарів щоквартально змінює свою назву («У мого роду — сто доріг, сто століть у мого роду», «Книги з глибини віків», «Героїчні наші предки», «Наш родовід»,

«За тиждень — великдень» та ін.).

Масову роботу працівники в основному проводять в середніх школах Гощі. Цікаво і змістовно пройшли народознавчі години «Ось Покрова прийшла», «Що ми знаємо про пости?», «За калитого золотого», з пресвітлим празником», години цікавих повідомлень «Клецальна неділя, або П'ятдесятниця», «Громова свято (свято Іллі)», «Малиновий дзвін Михайлівської церкви», літературно-музичні години «Пісанка мальована, з любов'ю подарована», краєзнавчі години «Гордись своїм краєм».

Традиційним в бібліотеці стало щорічне проведення свята матері-берегині роду.

Приємно відзначити, що не забуваються і такі форми роботи, як бібліографічні огляди літератури «Ми є, були і будемо», «Гетьмани України», літературні ранки «Зима з Весною зустрічаються», «Ой, хто, хто Миколая любить?», вечори поезії краєзнавчого характеру.

Слід відмітити, що в бібліотеці при відділі обслуговування читачів середнього та старшого шкільного віку діє куток народознавства. Здавалося б, куток як куток. За браком приміщення він включає в себе дуже мало експонатів. Але якщо придивитись, то ці речі (наприклад, ста-

родавній вишитий одяг) — унікальної, рідкісної і дуже тонкої роботи. На них звернули увагу заокеанські гості — наші земляки-просвітяни, які мешкають в Аргентині. Вони фотографували ці експонати для свого музею. (До речі, хай буде вам відомо, дорогі читачі, що згадані гості — колишні господарі приміщення, в якому нині знаходиться бібліотека).

Працівники бібліотеки по крупинках збирають матеріали й експонати народознавчого характеру, використовуючи наявну літературу й періодичні видання, сіють поміж своїх юних читачів вічне зерно, розгублене донині на тернистих дорогах історії України і, зокрема, нашого Поліського краю.

Хочеться вірити, що колись нинішні юні гощани будуть розповідати своїм дітям, онукам цікаві легенди, оповіді про наш край і згадають добрим словом бібліотекарів із свого дитинства.

Марія КУРАЧ,

провідний методист по роботі з дітьми.

На знімку: бібліотекар відділу обслуговування школярів середнього та старшого шкільного віку Любов Євгенівна НЕГОДЮК демонструє учням вишивки із прабабусині скрині, зібрані в куточку народознавства районної бібліотеки для дітей.

Фото А. ЯКИМЧУКА.